

4. Midjánci byli poraženi

Izraelité v čele s Gedeónem vtrhli do tábora Midjanců. V rukou měli hliněné nádoby, ve kterých ukrývali pochodně, a křičeli: „Za Hospodina a Gedóna!“ A tak zvítězili.

Gedeón dostal od Hospodina důležitý úkol – s několika stovkami izraelských mužů bojovat proti tisícům Midjánských vojáků. Gedeónovi muselo být jasné, že to je z lidského pohledu nemožné. Do toho by šel jen blázen. Řekl si však: „Potřebujeme Hospodinovu pomoc. Bez něho nic nedokážeme. Na čí straně je Hospodin, tam je i síla a moc, ať je protivníků mnoho nebo málo.“ Díky této velké důvěře v Hospodinovu moc šli Izraelité do boje. A tento boj s Midjánci nakonec vyhráli. Stalo se to jedné noci. Všude se rozprostírala tma a bylo ticho. Midjánci spali ve stanech. Jen na strážích právě probíhala výměna noční hlídky. Gedeón se svými muži tiše obklíčil tábor. Každý s Izraelitů měl s sebou polnici (nástroj připomínající trubku), na kterou na Gedeónův povel společně zatroubili. Jak nečekaný a ostrý to byl zvuk! Každý Izraelita dále nesl prázdnou hliněnou nádobu. V ní se skrývala zapálená pochodně. Když dal Gedeón znamení, rozbili Izraelité nádoby. Hliněná nádoba se rozbila a způsobila velký rámus. Pochodeň, která z ní vypadla, zase vydávala veliké světlo. Midjánci byli tím světlem tak oslnění, že neviděli na krok. Izraelité do toho začali křičet: „Za Hospodina a Gedóna!“ A už se hrnuli na nepřátele. Midjánci se polekali. Vyděšeně běhali sem a tam, vráželi do sebe a navzájem se bodali meči. Neviděli totiž ve tmě nic jiného než oslňující plameny pochodní a ze všech stran slyšeli veliký křik a hluk. Mysleli si, že nepřítel je silnější než oni. Báli se a rozutekli se na všechny strany. Gedeón a jeho muži je honili tak dlouho, až je do posledního vyhnali ze země. Midjánci se pak již nikdy nevrátili. Po této vítězné bitvě lidé přicházeli Gedeónovi poděkovat a dokonce z něj chtěli udělat svého krále. Gedeón jim však řekl: „Neděkujte mně. Poděkujte Hospodinu. On vás vysvobodil, abyste zase byli šťastní.“ Gedeón si totiž uvědomoval, že celou dobu Hospodin bojoval s nimi a bez něho by boj s Midjánci nikdy nevyhráli.

Úkol:

Když vyhraješ nějakou soutěž (třeba v běhu) nebo víš odpovědi na otázky, které vám dává paní učitelka ve školce, určitě máš velikou radost. V této chvíli můžeš také poděkovat Pánu Bohu, že ti dal dar rychlých nohou či dobré paměti. Všechno, co máme a v čem jsme šikovní, jsme dostali od Pána Boha, a to pro naši radost, ale také proto, abychom byli užiteční. Tedy abychom mohli druhým pomáhat.